

عنوان مقاله:

آیین گذار انقلابی براندازی متنی: از روایت شورش نمادین تا انقلاب

محل انتشار:

دوفصلنامه جامعه شناسی نهادهای اجتماعی، دوره 9، شماره 20 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

علیرضا حسن زاده - استادیار گروه مردم شناسی، مرکز تحقیقات مردم شناسی (ARC)، پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری (RICHT)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی طغیان نمادین در دو افق متن و آیین و پیوند آن با کارکرد تولید وارونگی موقت و نمادین نظم در پهلوی دوم می پردازد. افق های انتقادی با یکدیگر ترکیب شده و با توجه به عدم شکل گیری فضای دیالوژیکال و گفت وگویی میان نمایندگان قدرت و گروه های خاموش، آنچه ماکس گلوکمن آن را کنش شورش (وارونگی موقت و نمادین نظم) می نامد، به ظهور کنش انقلابی به مثابه مطالبه وارونگی واقعی و دائمی نظم مستقر و تغییر پایدار روابط قدرت موجود می انجامد. این مقاله بر پایه درک رابطه میان متنی و بیناآیینی میان متن و آیین و تحلیل گفتمانی و محتوایی آن دو شکل گرفته است. تفاسیر انقلابی از قصه های کودکان، آیین های موجود در جامعه و شعر پریان انقلابی در نزد نمایندگان اصلی دو گروه روشنفکری (چپ و اسلامی انقلابی) مورد توجه بوده و آثار روشنفکران تاثیرگذاری چون صمد بهرنگی، احمد شاملو، علی شریعتی، جلال آل احمد و نویسندگانی کمتر شناخته اما با آثار تاثیرگذار، چون محمد پرنیان و داریوش عباداللهی مورد بررسی بوده است. در این تحقیق مشخص شد که ظهور گفتمان انقلابی به مثابه یک مطالبه عمومی با تبدیل و ظهور قصه و آیین به صورت یک کلان روایت از بازتعریف و باززایی هویت مقارن است. بر این مبنا دو افق متن و آیین در شکلی که بیانگر قطب هیجانی هستند، با یکدیگر پیوند می یابند. آیین گذار انقلابی، با تاکید بر ارزش هایی چون برابری، آزادی، عدالت و غیره جامعه آرمانی را به مقصد اصلی جامعه تبدیل می سازد و نهایت رشد کودک/قهرمان را در نجات جامعه و مرگ مقدس یا مرگ نمادین تعریف می کند.

کلمات کلیدی:

طغیان متنی، شورش نمادین، آیین گذار انقلابی، شعر پریان انقلابی، قصه پریان انقلابی، علی شریعتی، صمد بهرنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635189>

